

slovy »průmysl skla« v souvislosti se zněním firmy docílila ve skutečnosti toho, co jí bylo odepřeno při původní opovědi firmy ve znění »Jindřich P., průmysl skla« podle usnesení ze dne 6. června 1929.

Čís. 12504.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

I po prohlášení konkursu na jmění dlužníka lze povolití exekuci vnučeným zřízením zástavního práva, došel-li exekuční návrh na soud povolující exekuci, jenž byl zároveň soudem exekučním a knihovním, před prohlášením konkursu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R I 253/33.)

Návrh vymáhajícího věřitele na povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva došel na soud povolující exekuci, jenž byl zároveň soudem exekučním a knihovním, dne 25. června 1932. Dne 9. července 1932 byl na jmění dlužníka vyhlášen konkurs. Dne 13. července 1932 soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl vzhledem k § 11 konk. řádu, ježto na jmění dlužníka byl před povolením exekuce vyhlášen konkurs.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud, zamítnuv návrh na povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva s poukazem k ustanovení § 11 konk. ř. čís. 64/1931, zde v úvahu přicházejícího, přehlédl ustanovení § 14 tohoto konkursního řádu, podle něhož mohou býti vklady a záznamy ve veřejných knihách povoleny a vykonány i po prohlášení konkursu: řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před prohlášením konkursu. Jelikož žádost za povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva došla na soud exekuci povolující, jenž jest zároveň soudem exekučním a knihovním, dne 25. června 1932, řídilo se pořadí zápisu podle § 29 první odstavec knih. zák. a § 88 druhý odstavec ex. ř. tímto dnem, a, jelikož konkurs byl prohlášen teprve dne 9. července 1932, nebylo jeho vyhlášení na závadu, by navržená exekuce nebyla povolena (stejně sb. n. s. 10957).

Čís. 12505.

Zákon na ochranu osob oprávněných požadovati výživu, výchovu nebo zaopatření ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931.

Zajišťovací exekuci podle § 6 zákona nelze povolití bez exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R I 261/33.)

Procesní soud první stolice zamítl žalobu o uznání otcovství a o placení výživného. Odvolací soud uznal žalovaného nemanželským otcem, v otázce výživného zrušil rozsudek prvního soudu a vrátil mu věc, by ji znovu projednal a rozhodl. Odvolávajíc se na tento rozsudek odvolacího soudu a na § 370 ex. ř. a § 6 vyživovacího zákona, navrholo nemanželské dítě, by proti žalovanému byla povolena exekuce k zajištění splatných vyživovacích lhůt. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Strana vymáhající opírá návrh na povolení zajišťovací exekuce k zajištění splatných vyživovacích částek ve výši 300 Kč měsíčně o rozsudek odvolacího soudu ze dne 4. dubna 1932 č. j. Co I 41/31 odvolávajíc se na ustanovení § 370 ex. ř. a na § 6 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 z r. 1931 sb. z. a n. Než v souzeném případě není tu zákonného předpokladu pro povolení zajišťovací exekuce ve smyslu těchto ustanovení, která předpokládají, že jest tu již exekuční titul, — byť i dosud nena-
byvší právní moci — opravňující k vymáhání nároku. Toho však v souzeném případě není. Neboť, pokud jde o dovolávaný rozsudek odvolacího soudu, tu tímto rozsudkem, kterým rozsudek okresního soudu civilního, jímž žaloba o uznání otcovství a o placení alimentů byla zamítnuta, byl ve výroku o otcovství změněn v ten smysl, že žalovaný se uznává otcem nezletilé, bylo rozhodnuto jen o otázce otcovství, nikoliv však i o otázce výživného, v kterémžto směru rozsudek prvního soudu byl zrušen a věc vrácena prvnímu soudu k novému jednání a rozhodnutí. Není tedy dosud ohledně uplatňovaného výživného žádného rozhodnutí a exekučního titulu, a není tudíž za tohoto stavu věci splněn zákonný předpoklad, který zákonem pro povolení exekuce zajišťovací ať již ve smyslu ustanovení § 370, 371 čís. 1 ex. ř. či ve smyslu ustanovení § 6 zák. ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 z roku 1931 sb. z. a n. se vyžaduje.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Správným jest názor rekursního soudu, že k exekuci zajišťovací podle § 6 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931 vyžaduje se exekuční titul. Nelze přisvědčiti rekurentce, že ho podle citovaného paragrafu není potřebí; že se vyžaduje, jest jasně patrné z jeho odstavce druhého, podle něhož zajišťovací exekuci lze povolit podle kteréhokoli exekučního titulu opravňujícího k vymáhání dávek z nároku uvedeného podle § 5 citovaného zákona. Právně mylným jest názor rekurentčin, že opak jde z toho, že v odstavci prvním § 6 se mluví o exekuci zajišťovací pro nárok uvedený v § 5 téhož zákona a že podle § 5 — týž jedná o prozatímním opatření — stačí, že se někdo jen domáhá, by soud stanovil nárok na výživu, výchovu nebo zaopatření nebo plnění z něho jdoucí a že mu není potřebí prokázati svou pohledávku listinou. § 6 odkazuje na § 5 jen, by označil, pro jaký nárok lze povolit zajišťovací exekuci podle § 6 citovaného zákona, totiž že jde o ná-

rok na výživu, výchovu nebo zaopatření nebo plnění z něho jdoucí, jinak však § 6 podmínky pro exekuci zajišťovací stanoví neodvisle od ustanovení § 5 téhož zákona. § 6 zavedena byla pro povolení exekuce zajišťovací pro uvedené nároky oproti § 372 ovšem úleva, táž však týká se jen toho, že k exekuci zajišťovací pro dávky příštího roku dospívající dostačí, je-li vedena třeba teprve prvá exekuce uhražovací pro dávky již dospělé a nikoli už druhá exekuce uhražovací, jak bylo z § 372 ex. ř. dovozováno, jakož i že stačí kterýkoli exekuční titul a nikoli jen exekuční tituly uváděné v §§ 370 a 371 ex. ř. a že není třeba osvědčiti ohrožení.

Čís. 12506.

Usnesení poručenského soudu o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda se má věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte i dítě samo, nikoliv však jeho otce ani procesní soud v otázce, zda otec, jemuž byla původně uložena vyživovací povinnost rozsudkem, jest povinen hraditi zvýšené náklady za tuto výchovu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, Rv I 1804/31.)

Žalovaný jako nemanželský otec nezletilého žalobce byl rozsudkem uznán povinným platiti jménem výživného měsíčně 200 Kč na žalobce až do doby, kdy se bude moci samostatně živiti. Žalobce dostal za vyučenou jako strojní zámečnick a poručenský soud svolil k návrhu poručníka, aby nezl. žalobce studoval na státní průmyslové škole v K. po dva roky z důvodu, že podle vyjádření poručníka a po informaci u ředitelství této školy má nezletilý pro studium vlohy, dobře prospívá a bude mu tím umožněna snažší a lepší existence pro budoucnost. Z toho dovozoval žalobce, že se majetkové poměry žalobcovy od doby rozsudku změnily, že učeň po vyučení nedostane místo a že jest nutno k zajištění existence, by vedle praktických nabyt i teoretických zkušeností odborných a že proto od 1. září 1930 navštěvuje s úspěchem státní průmyslovou školu v K. Vzhledem k tomu domáhal se žalobce žalobou, o niž tu jde, na žalovaném placení měsíčního výživného 500 Kč na místě dříve přisouzených 200 Kč. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Nemanželské dítě má proti otci podle § 166 obč. zák. nárok na výživu, vychování a zaopatření přiměřené jeho jmění, nikoli však přiměřené jeho stavu (§ 139 obč. zák. anständiger Unterhalt, úsudkem z opaku). Poměr nemanželského otce k dítěti jest v podstatě poměrem dlužníka k věřiteli. Povinnost vyživovací trvá podle obdoby § 141 obč. zák. po tak dlouho, dokud dítě není s to, by se samo uživilo, a pomíjí